

Saruna ar Vilu par palīdzību bēgļiem

Vils ir no Pensilvānijas, ASV. Mēs viņam uzdevām dažus jautājumus par projektu, ko viņš veica, lai palīdzētu citiem.

DEIVA KLŪGA ILLUSTRĀCIJAS

Pastāsti mums par sevi.

Man ir 11 gadi. Man patīk spēlēt futbolu un lakrosu, cept cepumus, peldēt, slēpot un braukt ar skrituļslidām. Es arī spēlēju klavieres un vijoli. Mana mīļākā krāsa ir tumši zila, un mans mīļākais ēdiens ir olas (omlete, ceptas, cieti vārītas — man tās visas garšo!). Kad izaugšu, es gribu kļūt par ārstu, tāpat kā mans tētis.

Kā tev ienāca prātā ideja palīdzēt?

Es uzzināju, ka daudzas ģimenes no citas valsts bēga, lai nokļūtu drošībā. Dažas no tām pārcēlās uz tuvējo rajonu. Jau uzreiz es aizdomājos: „Kā es varu viņiem palīdzēt?”

Es lūgšanā vaicāju, kā es varētu viņiem palīdzēt. Tad mana mamma saņēma e-pastu no staba Palīdzības biedrības prezidentes. Viņi lūdza ziedot mantas bēgļu ģimenēm. Es zināju, ka mana lūgšana bija atbildēta!

Kā tu palīdzēji?

Man patīk cept (īpaši cepumus), tāpēc es nolēmu pārdot cepumus, lai nopelnītu naudu šīm ģimenēm. Es izdrukāju skrejlapināš un veicu piegādi tuvējā apkaimē ar savām skrituļslidām. Mans suns Koko man arī pievienojās.

Daudzi no mūsu kaimiņiem ar prieku iegādājās manus cepumus. Ar nopelnīto naudu es nopirku katlus un pannas, ko ziedot.

Kā tu juties?

Es sajutos labi, zinot, ka šīs ģimenes varēs pagatavot ēdienu, izmantojot ziedotos katlus un pannas. Es varu tikai iedomāties, cik patīkami būtu baudīt mājās gatavotu maltīti, kad esi jaunā valstī.

Sākumskolā

es iemācījos: „Kad jūs kalpojat saviem tuvākajiem, jūs patiesībā kalpojat savam Dievam” (Mosijas 2:17). Es sajutu Debesu Tēva mīlestību pret sevi un pret tiem cilvēkiem, kas pārcēlās uz manu apkaimi.

Kādu padomu tu dotu kādam, kas vēlas palīdzēt?

Meklē veidus, kā kalpot savā bīskapijā vai stabā. Tu arī varētu palīdzēt tuvējai patversmei. Iespējas palīdzēt ir visapkārt! ●

